

en text llatí és grafia llatinitzant), i en *Buseu* la *u* pot resultar de tancament metafònic causat per la *i* de *-itze*, que sembla haver-se anticipat, en forma intermitent, en la síl·laba anterior, a la manera de la infecció cèltica; és clar, doncs, que ens trobem davant un radical comú BOS-LIS, BOS-EGIA, BOS-IÇE.

Fins-i tot és lícit endevinar que té significat hidrogràfic, puix que els dos *Bosia* són rius, i que tant els *Boldisos* com *Buseu* es troben en el curs o vora la conca inicial de dues valls afluent. Bé podem llançar-nos més enllà en terreny incert, admetent que, pel caràcter amovible de la *r*- ibero-basca, en BOS- tenim ací l'arrel IBO-/IB-/BO- de (I)BONE- > a-arag. *ibón*, alt-gascó *Boun*, *Boum*, 'estanyet pirinenc', (I)BAICA > port. *veiga*, cast. *vega*, IBARR(A)/cat. *Ivars* i *Ivorra*. Així com en IBAI, i en *veiga*, tenim amplificació -I-, i en *Ivarr-*, *Ivorr-* amplificació -R-, i en IBON- (V. art. BÓN, infra) amplificació -N- (en aquest i en *Ivorra* amb tema -o-); en el nostre grup tindriem amplificació en -s- damunt el mateix tema que en IBON-/BON- i que en *Ivorra*.

El nostre grup (I)BOS-, presenta una -s- de més, enfront de IB- comú amb el grup de *ibón* etc. (supra). Ens preguntem si aquesta -s- es relaciona amb una -s- inexplicada que s'afegeix en altres iberismes toponímics: BAI-S-OKIO- (veg. art. *Besòs/Badalona*), S-ORISTIKO enfront del grup *Orís* (veg. aquest art.), ribag. *S-oveix* al costat de *Oveix*.

Acabem esmentant algun altre nom semblant. A desgrat de la vaga aproximació, sobretot del *Boisitze*, amb el radical de BISULDUNUM, probablement reformat d'un *biosildun* de l'epigrafia ibèrica, sembla clar que el nostre no té res a veure amb aquest altre grup, sigui cèltic tot sencer, com ho és -DUNUM sigui més aviat ibèric celtitzat. Encara trobem en el diccionari d'Azkue alguns parònims del nostre grup: *iboildu* «calarse, mojar-se» (Lezaka, a-nav.), sul. *boja* «coladera», bisc. *boizindu* «agua insípida», sul. *buiska* «insecto asqueroso» i un grup *boa/boe/bue-* «violència», però només s'hi acosten ben vagament i són dades escasses.

¹ Essent aquest una collada, al cap del «río Vales-tui» pots hi ha el BES- ibero-basc, 'lloc escarpat', com en *Besora*, *Besan*, *Bisaiürri*, *Besiberri* etc.

Sa BOLEDA

En te. Sta. Margarida (Mall.), veïnat de dues cases, o més aviat possessió, a uns 2 k. del poble; pron. *sə* *bolcédə* (XLI, 25.10, 26.23); Masc. 11G12 hi posa una forma *Sa Boaleda*, però és alteració escadussera per influència del comú NL *boal*; car ni és com ho vaig oir, ni és sinó *Boleda* el que posa el m. Despuig. De l'ar. *buläida* diminutiu de *bäläd(a)* 'poble, població' (¹l'etimón d'*Albelda* i *La Bleda*, veg. aquests articles). En tenim testimoni irrecusable en el Supl. de la *Tekmila* d'Abenalabbar (p. 521), c. l'a. 1200; que diu (transcrit en lletres nostres) *fi ġazira Maiŷurqa bi-qarija iŷuqäl liba «bulajida»* o sigui 'a l'illa de Mallorca, en ⁶⁰

una alqueria que li diuen *Buläida*'. Ja assenyalat per Asín (*Contr.*, p. 96, amb una altra cita del mot aràbic), si bé no són justes les altres etimologies toponímiques que hi uneix.

Em limito a citar «per memòria» uns noms valencians menors que és ben dubtós que vinguin d'això: «casa *Boléa*» a Picassent i a Carlet (xxx, 195.16, 178. 9) [crec que és cognom cast.]. *L'Arboleda* pda. de Palomar (Albaida) (xxx, 139.22, 98.23) té tot l'aire de ser variant del cat. *arbreda*, cast. *arboleda*, però com que altres informadors digueren *Les Alboledes*, també podria ser que vingui de *al-buläida* amb atracció parcial al castellanisme.

Bolemi, V. *Bola Boleric*, *Bolerica*, V. *Boloriu*

BOLET

Cognom a. 1563 ss., a Castellgalí (*BABL* VII, 54) que ve del fungus; *Mas Bolet* te. Vallengrà (xxvi, 191.24, '16 × '60); Gorg del *Bolet* te. Banyuls Mar. xxv, 33.2. Com que aquest mot fou originàriament *boled*, essent invrocàlica la -T- de BOLETUM, el seu derivat col·lectiu fou *boledera* 'paratge on creixen bolets en massa', d'on el cognom *Boladeres*; com a NL, refet en *Les Boleteres*, veral de Gósol (xxxviii, 84.1).

BOLFA, Mas ~

Terme de Prada, a la dr. de la Tet, prop de la r. d'Eus (xxvi, 84.2); cognom *bólfa* a Saorra i a Llo (xxvi, 31.15; Brousse, *Cerd.* 452). Del mot dialectal *bolfa* 'boll dels cereals en la batuda' pall. ribg., la gènesi del qual estudio en PVArGc, 355a20, 31; n'hi ha una variant *olva* (cat. occ. 54b43) deguda a encreuament amb el mot cèltic ULVOS que ha donat el cat. *volva* (*DECat*, s. v., i vol. II, 73-74 i n. 2-6). Crec que a Cerdanya deu haver-se usat també *olfa*, car aglutinar amb *de* (indicant una casa o família), noto una forma *Dolfa* a Sallagosa (xxiii).

⁴⁵ *Bolic*, *Bolica*, *Bolilla*, *Bolini*, *Boliquet*, V. *Bola Bolinxes*, V. *Bol-* (àr.)

BOLLEDO, Tossa ~

Terme Durro (xiii, 159). Com que és en uns paratges on abunden els bedolls, deu ser un nom com els col·lectius *Bedollar*, *Bedollera*, *Bedollet*, sinó que amb *-edo* pre-català; possiblement amb metàtesi: *tossa bedolledo* > *tossa de-bolledo*. Un altre nom de formació semblant podria ser *Bollada*, a la vall d'Assua (*Capbreu* de Rialb a. 1602, fº 77r) (te. Seurí, per més que sembli cognom), car en aquesta zona *-ada* substitueix *-eda*: E. T. C. II, 13, 74, i BDC xxiii, 270.